

Kegyelmi záradék

1

Mint akinek már teljesült utolsó
kívánsága még egyszer jóllakott
borát megitta kiürült a kancsó
s még egy szál cigarettát is kapott

elszívta s nézte úgy oszlik remegve
a füst ahogy riadt kis lelke fog
szétfoszlani mikor kileng a teste
és megszorul a nyakán a hurok

mint halálraítélt a siralomház
sötétjéből a verőfényes udvar
kövére lépve káprázó szemem

dörzsölgetem sötétséghez szokott már
s a nap világa viszket mint az ótvar
oly váratlanul ért a kegyelem

2

szinte csalódtam már aludni vágyott
a lelkem és egy rándulásnyira
voltam csak hogy elérjem azt az ágyat
amelyből nem kell fölkelnem soha

.....
.....
.....
.....
.....

3

és visszahoz hová is Istenem
hol életfogytiglan kell élni mégis
ahova visszazárt a kegyelem

[← Előző](#)
[oldal](#) [Következő](#)
[oldal](#) [→](#)